

důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 č. 4 c. ř. s.) oprávněn, a bylo proto napadený rozsudek podle § 510 c. ř. s. zrušiti a bude na odvolacím soudě, aby se ještě zabýval tím, zda a pokud se žalobce vzdal práva požadovati zbývající polovinu výměnkových dávek, které mu měly býti odevzdány.

Čís. 16388.

Odepřel-li ten, komu může býti platně doručeno, zaplatiti poplatek předepsaný za doručení soudní zásilky (§ 109, odst. 2, c. ř. s. ve znění čl. II č. 1 zák. č. 23/1928 Sb. z. a n.), musí doručující orgán uložit nepříjatou zásilku u obecního úřadu v místě doručení, není-li v tomto místě poštovní úřad. V takovémto případě nemá uložení zásilky (obsahující žalobu a obsílku k prvnímu roku) na poštovním úřadě, k jehož úřednímu obvodu místo doručení náleží, účinek doručení ve smyslu § 109, odst. 1, c. ř. s. a jde o zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s., byl-li proti žalovanému vydán přes to rozsudek pro zmeškání.

(Rozh. ze dne 13. října 1937, Rv I 996/36.)

Žalovaný, bydlící v Ž., kde není poštovní úřad, se nedostavil k prvnímu roku, ustanovenému na den 31. srpna 1934 o žalobě, již se žalobkyně domáhala na něm zaplacení 16.820 Kč 80 h s přísl. z důvodu náhrady škody. Soud první stolice vynesl k návrhu žalobkyně rozsudek pro zmeškání žalovaného, jímž uznal co do částky 12.150 Kč 80 h s přísl. podle žaloby. Odvolací soud zamítl odvolání žalovaného, pokud jím žalovaný vytýkal zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s., a ve věci uznal jen co do částky 8.320 Kč 80 h s přísl. podle žaloby, v otázce v právní větě vytčené pak uvedl v důvodech: Neprávem vytýká žalovaný zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s., neboť odepřel-li přijetí zásilky, postupoval poštovní zřízenec správně, uložil-li zásilku u poštovního úřadu v R. Zvláštního poučení žalovaného, že bude zásilka uložena u dotčeného poštovního úřadu, nebylo potřebí (§ 109 c. ř. s.). Že šlo o obsílku k prvnímu roku, žalovaný věděl, jak sám v odvolání jím sepsaném doznává. Nebyly tudíž porušeny předpisy o doručování žalob a nejde proto ani o případ § 477 č. 4 c. ř. s., ani o případ § 471 č. 4 c. ř. s.

Nejvyšší soud zrušil na dovolání žalovaného rozsudky nižších stolic i s předchozím řízením, počínaje doručením žaloby a obesláním žalovaného k prvnímu roku, pro zmatečnost a uložil soudu první stolice, aby o věci dále jednal a znova rozhodl.

Důvody:

Ustanovení § 109, odst. 2, c. ř. s. v doslovu čl. II č. 1 zák. č. 23/1928 Sb. z. a n. praví: »Odepřel-li příjemce zaplatiti poplatek předepsaný za doručení, uloží doručující orgán písemnost u poštovního nebo obecního úřadu v místě doručení s účinky naznačenými v odstavci prvním.« Odepřel-li žalovaný Karel N. zaplatiti poplatek předepsaný za doručení zásilky, nemohl poštovní doručující orgán nic jiného učiniti, než ji uložiti u poštovního nebo obecního úřadu v místě doručení, a nepotřeboval ji zanechati na místě doručení, poněvadž takovýto postup

jest nařízen jen v případě uvedeném v § 109, odst. 1, c. ř. s., o nějž v souzené věci nejde, a nezáleželo by na tom, že žalovaný snad nevěděl, kde zásilka byla uložena, poněvadž místo uložení uvádí přesně § 109, odst. 2, c. ř. s. v doslovu čl. II č. 1 zák. č. 23/1928 Sb. z. a n. a neznalost zákona neomlouvá (§ 2 obč. zák.). Uložení zásilky u poštovního úřadu v R. neodpovídá však zákonu a nemá účinky doručení ve smyslu § 109, odst. 1, c. ř. s. Neboť podle doslovu a smyslu řečeného § 109, odst. 2, c. ř. s. klade zákon důraz na místo doručení, což plyne z toho, že tu zákon užil slov »úřadu v místě doručení« jen jednou, a to společně jak pro poštovní, tak i pro obecní úřad, takže se vztahují nejen slovo »úřad«, ale i slova »v místě doručení«, jak na poštovní, tak i na obecní úřad, což znamená, že zásilka musí býti uložena buď u poštovního úřadu v místě doručení, nebo u obecního úřadu v místě doručení, neboť při označení příslušného poštovního úřadu není v odst. 2 § 109 c. ř. s. vůbec obsažen poukaz na ustanovení § 104 c. ř. s., jako tomu jest v odst. 1 § 109 c. ř. s. Z toho vyplývá, že, není-li v místě doručení poštovní úřad, musí zásilka býti uložena u obecního úřadu v místě doručení. Tomu nasvědčuje i rozumový výklad, neboť účelem uvedeného ustanovení jest, aby osobě, které zásilka měla býti doručena, bylo usnadněno vyzvednutí uložené zásilky a aby jí byla ušetřena delší cesta k poštovnímu úřadu, jestliže ho v místě doručení není. To plyne i z důvodové zprávy k zákonu č. 23/1928 Sb. z. a n., jehož čl. II č. 1 a čl. III č. 6 byly vydány zejména se zřetelem na Slovensko a Podkarpatskou Rus, kde vzdálenosti sídla poštovních úřadů od míst doručení jsou mnohdy veliké. Poněvadž v obci Ž. jako místě doručení jest sice obecní úřad, ale není tam poštovní úřad, měla býti zásilka uložena u obecního úřadu v Ž. a nikoliv u poštovního úřadu v R. Nestalo-li se tak, nebyla zásilka obsahující žalobu a obsílku k prvnímu roku uložena s účinky doručení, takže opominutým doručením byla žalovanému odňata možnost před soudem projednávat. Jde proto o zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s., jež zasahuje nejen rozsudky obou nižších soudů, nýbrž i předchozí řízení uvedené ve výroku, a bylo již proto podle § 477, odst. 1, c. ř. s. zrušiti nejen rozsudky obou nižších soudů, ale i předchozí jednání. Pro úplnost se ještě připomíná, že na souzený případ nelze užití předpisů o doručování soudních vyřízení poštou, jež byly uveřejněny ve Věstníku ministerstva spravedlnosti z roku 1928, č. 9 (str. 184 až 194), protože tyto předpisy nabyly účinnosti již dnem 1. března 1927, byly tedy vydány ještě před účinností ustanovení čl. II č. 1 zákona ze dne 19. ledna 1928, č. 23 Sb. z. a n., jež nastala dnem 14. února 1928, takže nemohlo v nich býti ještě pamatováno na uvedené pozdější zákonné ustanovení.

Čís. 16389.

Je-li předmětem exekuce obligační nárok povinného na vrácení peněžité jistoty (kauce), stačí takovýto obligační nárok třetí osoby vůči podlužníku na vrácení jistoty k odůvodnění její žaloby podle § 37 ex. ř.

(Rozh. ze dne 13. října 1937, Rv I 907/37.)

Srv. rozh. č. 8740, 11170, 14152 Sb. n. s.